

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 96/2020
13.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Вулета Стевановић, адвокат из ..., против противника предлагача Дирекције за урбанизам и изградњу ЈП Крушевац, сада Јавно предузеће за урбанизам и пројектовање Крушевац и Града Крушевца, кога заступа Градско правобранилаштво, ради накнаде, одлучујући о захтеву Вишег суда у Крушевцу за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у седници одржаној 13.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Виши суд у Краљеву за одлучивање о жалбама предлагача и противника предлагача Јавног предузећа за урбанизам и пројектовање Крушевац изјављеним против делимичног решења Основног суда у Крушевцу Р1 121/19 од 10.02.2020. године.

Образложење

Вишем суду у Крушевцу достављени су списи предмета Основног суда у Крушевцу Р1 121/19, ради одлучивања о жалбама предлагача и противника предлагача Јавног предузећа за урбанизам и пројектовање Крушевац изјављеним против делимичног решења Основног суда у Крушевцу Р1 121/19 од 10.02.2020. године. У жалби предлагача истакнуто је да је један од предлагача ББ, судија Апелационог суда у Крагујевцу, председник Вишег суда у Крушевцу, који би требало да одлучује о изјављеним жалбама, те су предложили да се размотри потреба да за одлучивање о жалби буде одређен други стварно надлежан суд. Жалба предлагача у којој је садржан наведени предлог достављена је противницима предлагача.

Виши суд у Крушевцу је решењем Гж 595/20 од 19.06.2020. године прихватио предлог предлагача и доставио списе предмета Основног суда у Крушевцу Р1 121/19 Врховном касационом суду ради одређивања другог стварно надлежног суда за одлучивање о жалбама изјављеним против делимичног решења Основног суда у Крушевцу Р1 121/19 од 10.02.2020. године.

Одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да је захтев основан.

Наиме, према одредби члана 62. Закона о парничном поступку, највиши суд одређене врсте у Републици Србији може на захтев надлежног суда одредити да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд са његовог подручја, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други важни разлози. Према ставу 8. истог члана захтев, односно предлог за делегацију надлежности може да се поднесе и у другостепеном поступку под условима из става 1. овог члана.

Дакле, на основу ове одредбе може бити одређено поступање другог суда, али који је стварно надлежан за поступање у предмету, под условом да суд који је по закону месно надлежан, није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

Имајући у виду предмет спора у овој правној ствари, као и чињеницу да један од предлагача ББ, судија Апелационог суда у Крагујевцу, председник Вишег суда у Крушевцу, који би требало да одлучује о изјављеним жалбама, Врховни касациони суд налази да су у овој правној ствари испуњени услови из члана 62. ЗПП, односно постоје оправдани и основани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у циљу очувања права странака на независан и непристрасан суд и правично суђење, гарантованих чланом 32. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 98/2006) и чланом 6. Европске конвенције заштити људских права и основних слобода („Службени лист Србије и Црне Горе“ – Међународни уговори број 9/03 од 26.12.2003. године..., „Службени гласник РС“ – Међународни уговори број 10/15 од 11.05.2015. године), због чега је и одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић